

ਘੁੱਗੀ ਤੇ ਆਜੜੀ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਘੁੱਗੀ ਇੱਕ ਟਾਹਲੀ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ।
 ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਲਣਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ।
 ਉੱਸ ਆਲਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ।
 ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਦੋ ਹੀ ਬੱਚੇ ਬਣਾਏ ਸੀ ।
 ਕਿਉਂਕਿ ਘੁੱਗੀ ਵਿਸਵਾਸ ਰੱਖਦੀ ਸੀ:
 “ਦੋ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਰ ਤੋ ਮੁਆਫੀ” ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਘੁੱਗੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ,
 ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਚੋਗਾ ਲੈਣ ਨਾ ਜਾ ਸੱਕੀ ।
 ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ ।
 ਫਿਰ ਘੁੱਗੀ ਵਚਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚੋਗਾ ਚੁਗਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪਈ ।
(ਜੇ USA ਚ’ ਹੁੰਦੀ ਤਾ Pizza-Order ਕਰ ਦਿੰਦੀ)

ਘੁੱਗੀ ਚੋਗਾ-ਚੁਗ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ।
 ਰਾਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਜੜੀ ਮਿਲਿਆ ।
 ਆਜੜੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ-ਬੱਕਰੀਆਂ ਘਰ ਨੂੰ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ।
 ਆਜੜੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰੀ ਘੁੱਗੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ।

ਆਜੜੀ ਘੁੱਗੀ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲੱਗਾ ।
 “ਘੁੱਗੀਏ-ਘੁੱਗੀਏ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਭੇਡਾਂ-ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਾੜੇ ਚ ਲਜਾਊਗਾ ।
 ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਕੱਟ ਕੇ ਨਮਕ-ਮਸਾਲਾ ਪਾਊਗਾ ।
 ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੜੇ ਪਤੀਲੇ ਵਿਚ ਤੜਕਾ ਲਗਾਊਗਾ ।
 ਘੁੱਗੀਏ-ਘੁੱਗੀਏ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਬੜੇ ਚਾਵਾ ਨਾਲ ਅੱਜ ਖਾਊਗਾ ।”

ਵਿਚਾਰੀ ਘੁੱਗੀ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਸਹਿਮ ਗਈ ।
 ਫਿਰ ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਆਜੜੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਿਨੰਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ।
 ਪਰ ਆਜੜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ।

ਵਿਚਾਰੀ ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਲੱਤਾ-ਬਾਹਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਾਰੀਆ । (ਬੁਠ! ਘੁੱਗੀ ਦੀਆ ਬਾਹਾ ਤਾ ਹੁੰਦੀਆ ਨਹੀ)
ਪਰ ਆਜੜੀ ਨੇ ਉਸ ਘੁੱਗੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਛੱਡਿਆ ।

ਫਿਰ ਘੁੱਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ ।
ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਗੀਤ ਗਉਣਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ।
“ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ, ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ ।
ਟਾਹਲੀ ਮੇਰੇ ਬੱਚੜੇ, ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ ।
ਮੀਹ ਪਊ ਗੱਲ ਜਾਣਗੇ, ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ ।
ਧੁਪ ਪਊ ਸੱਤ ਜਾਣਦੇ, ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ ।
ਭੁੱਖ ਲੱਗੂ ਮੱਰ ਜਾਣਗੇ, ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ ।
ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ, ਲੱਕ ਟੁਣੂ-ਟੁਣੂ ।”

ਫਿਰ ਆਜੜੀ ਨੂੰ ਘੁੱਗੀ ਤੇ ਤੱਰਸ ਆ ਗਿਆ ।
ਫਿਰ ਆਜੜੀ ਨੇ ਘੁੱਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ।
ਤੇ ਘੁੱਗੀ ਫੁਰ-ਫੁਰ ਕਰਕੇ ਉੱਡ ਗਈ ।

ਫਿਰ ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਆਲਣੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਬੱਚਿਆ ਨੂੰ ਚੋਗਾ ਦਿਤਾ ।
ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੁੱਗੀ ਨੇ ਬੱਚਿਆ ਨੂੰ ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ।

ਸਿਟਾ ਮੱਕੀ ਦਾ : ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲੇਟ ਘਰੋ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ।
ਸਿਟਾ ਕੱਣਕ ਦਾ : ਗਾਣਾ ਆਏ ਤੋ ਗਾਣਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ।
ਸਿਟਾ ਬਾਜਰੇ ਦਾ : ਛੋਟਾ ਪਰਵਾਰ ਸੁਖੀ ਪਰਵਾਰ ।

ਲੋਰੀਆ: ਪੁਤਰਾ ਉੱਹ ਪੁਤਰਾ - ਜਿਆਦਾ ਰਿਹਾੜ ਨਹੀ ਕਰੀਦੀ ।
ਟਾਈਮ ਨਾਲ ਸੌ ਜਾਈਦਾ - ਦੂਜਿਆ ਦੀ ਨੀਦ ਖਰਾਬ ਨਹੀ ਕਰੀਦੀ ।

ਸਾਡੀ ਮੁਕ ਗਈ ਬਾਤ, ਉੱਤੇ ਪੈ ਗਈ ਰਾਤ ।
ਸੌ ਜਾਹ ਪੁਤ ਹੁਣ, ਜਿਆਦਾ ਰਿਹਾੜ ਨਹੀ ਕਰੀਦੀ ।

Archived at: www.geocities.com/new_punjabi_songs

Written by: Dr. Sarjinder Singh, Assistant Professor, St. Cloud State University, St. Cloud, MN, USA

Note: All opinions are of author's own.